INTRANSIGENȚĂ FAȚĂ DE ABATERI!

DIVIZIA NAȚIONALĂ „A"

ETAPA A 25-A

ARBITRUL REFUZĂ UN 11 m. CLAR! DE CE?

Articolul publicat de ziarul „Scînteia", **„Nu există două coduri penale !"**, privind dosarul fotbalistului Iancu, nu lăsa nici o umbră de îndoială asupra adevărului destăinuit opiniei publice. Faptele huliganice erau de necontestat. Autorul anchetei a spus, negru pe alb : **„Răspundem pentru fiecare frază, pentru fiecare cuvînt scris aici".**

Și, cu toate acestea, stupoare : Iancu a fost introdus, duminică, în formația de pe litoral, crainicii radioului și televiziunii, reporterii ziarelor, prin forța împrejurărilor au fost obligați să-i pronunțe numele, iar el a primit, pe stadion, înaintea începerii partidei, același buchet de lalele ca și **Tufan, Dumitrache, Kallo** și ceilalți jucători care au evoluat pe teren.

Penibilă situație ! Un individ cu un profil atît de imoral, situat în afara normelor vieții sportive și cetățenești, pasibil de a da socoteală în fața justiției pentru actele sale condamnabile, s-a bucurat de asemenea onoruri... Trist, foarte trist. De neînțeles cum forurile locale — conducerea tehnică a echipei, a clubului și C.M.E.F.S., sfidînd sesizările presei, nu au pus capăt, măcar în ceasul al 12-lea, acestei triste odisei ! Mai mult, s-au găsit și motive : **„De ce să nu joace Iancu, doar nu este suspendat" ?, „Bucureștiul nu ne-a comunicat nimic".** De ce era, oare, neapărat nevoie ca Bucureștiul să comunice mai întîi măsurile luate? Unde este autoritatea secției de fotbal, a conducerii clubului, cele dintîi chemate să vegheze la disciplina jucătorilor și să sancționeze, exemplar, pe cei ce o încalcă ?

De fapt, dacă ne amintim bine, în nenumărate rînduri, la clubul Farul, s-au petrecut și alte acte de indisciplină ce au fost, într-un fel sau altul, cocoloșite, în ciuda faptului că presa le-a semnalat cu promptitudine. Chiar dacă s-au luat unele măsuri, ele au fost foarte blinde, fără eficiență. Lipsa de fermitate împotriva abaterilor fotbaliștilor o mai întîlnim, din păcate, la multe cluburi și asociații sportive. Încă nu se iau măsurile corespunzătoare pentru a se curma din față cele mai mici acte de indisciplină care, la un moment dat, pot să capete amploare, pot să ne aducă în fața unor situații rușinoase, de gen Iancu.

Ce ușor s-au privit lucrurile, cîtă lipsă crasă de răspundere față de abaterile grave comise de Iancu ! Era greu de luat, simbătă, o simplă hotărîre din inițiativă proprie : excluderea din lot, pînă la lămurirea cazului pe linie penală ?

Atitudinea de condamnabilă indulgență față de Iancu n-a fost altceva decît o nouă concesie de proporții, din lanțul de concesii făcut pînă acum acestui jucător. Introducerea lui Iancu în formație a prilejuit acestuia încolțirea unei speranțe de salvare împotriva adevărului ! Nu există nici un fel de scuză pentru atitudinea conciliatoare adoptată. Sîntem siguri că adevărații suporteri ai echipei Farul nu vor înțelege, multă vreme, de ce s-a manifestat atîta indulgență și lipsă de exigență față de comportarea unui purtător al tricoului clubului lor.

Abia după .. trei zile de la apariția articolului în „Scînteia", forurile locale în drept s-au hotărît să delibereze în cazul Iancu, concomitent cu hotărîrea forului de specialitate. Alt deznodămînt ar fi contravenit spiritului de echitate !

Dar, lucrurile nu se pot opri aici. **Federația română de fotbal are datoria și marea obligație de a face neîntîrziat o analiză serioasă asupra muncii desfășurate de secția de fotbal a clubului Farul, a modului cum aceasta s-a preocupat de problemele de educație în rîndul fotbaliștilor, dictînd măsurile de rigoare.** Pentru că, să fie clar tuturor : în fotbalul nostru, pe terenurile noastre, huliganii n-au ce căuta, deoarece ei alterează, otrăvesc spiritul de sportivitate !

Cazul Iancu constituie un avertisment pentru acele secții de fotbal care dovedesc slăbiciuni în munca de educație, pentru conducătorii care, sclavi ai unor slăbiciuni față de „vedete", cocoloșesc și privesc cu blîndețe abaterile jucătorilor de la etica sportivă, pentru antrenorii care, în goana după succese facile și în numele unei competiții, tolerează fel și fel de acte de indisciplină.

REP.

Mai întîi să refacem, ca o strictă necesitate pentru înțelegerea exactă a fondului problemei, cadrul în care se înscria meciul F.C. Argeș — Crișul încă înainte ca el să se dispute. Ambele formații urmau să se alinieze una în fața celeilalte, pentru o luptă fără menajamente. Pentru F.C. Argeș chestiunea realizării unui eventual spectacol fotbalistic însemna un fel de absurditate, cele două puncte constituind unicul ei deziderat. Și trebuie înțeleasă. Echipa Crișul, și ea făcînd eforturi disperate de a urca o pantă mereu alunecoasă ca ghiața, nu-și propunea, la rîndu-i, decît punctele salvatoare, indiferentă probabil la estetica meciului. Și nici ei nu i se poate reproșa acest fapt.

Ceea ce doreau, așadar, elevii lui *Teașcă* și ai lui *Ferenczi*, era victoria, aceasta fiind de fapt rezultanta cea mai frumoasă a întrecerii sportive. De aceea, și unii și alții, au intrat în teren cu chipurile dîrze, poate și cu fulgere în priviri, dar cu sufletele pregătite pentru o dispută cinstită, chiar dacă ea se anunța extrem de grea.

Spre onoarea tuturor celor ce au evoluat apoi pe gazonul stadionului piteștean, lupta în sine, lupta crîncenă de fiecare clipă pentru balon, a fost menținută în limitele corectitudinii. Întrecerea de pe dreptunghiul de iarbă, deși nu de factură înaltă, plăcea tocmai prin această tentă a luptei plină de neprevăzut, cu realizări și cu multe greșeli, în care măsura valorii, măsura pregătirii fizice și psihice a uneia sau alteia dintre echipe, urma să se materializeze în rezultatul final al disputei dintre ele. Dar s-a întîmplat ca această măsură să nu fie determinată de fotbaliști — și numai de ei — ci influențată direct tocmai de omul care de fapt avea rolul de a veghea și de a anula orice eventuală injustețe. Acest om a fost arbitrul. Menirea nobilă a omului în echipament negru și cu ecuson, reprezentată duminică, la Pitești, de V. Dumitrescu, a fost întinată, în mod cu totul surprinzător și inexplicabil, printr-un act — cel puțin unul — care a denaturat realitatea, forțînd în văzul tuturor, cursul partidei.

Să explicăm. La scorul de 1—0 pentru F.C. Argeș, oaspeții declanșează un contraatac și, în preajma careului piteștean, apărarea gazdă se clatină, greșește, mingea ajunge în centrul careului, la picioarele lui *Szücs*, absolut liber. Egalarea era evitabilă numai printr-o minune. Dar nu a fost nici luft, nici șut peste sau pe lîngă bară, nici robinsonadă eficace a portarului, ci o intervenție disperată a unui fundaș piteștean care l-a „retezat" de la sol pe atacantul orădean. Jumătate din minune se realizase. Amuțit de spaimă, stadionul o așteaptă pe a doua. Și ea vine din partea arbitrului, care refuză evidența, care șterge cu un singur gest, ce se vrea corect, un paragraf din regulamentul ce pedepsește incorectitudinea.

Luarea de poziție față de incapacitatea sau reaua intenție a arbitrului Vasile Dumitrescu, care a refuzat acest penalti Crișului, nu trebuie înțeleasă drept o atitudine ostilă față de F.C. Argeș care-și apără cu ultima energie șansele de a rămîne în divizia A. Este, însă, obligatoriu întotdeauna și mai cu seamă în aceste ultime etape decisive pentru titlu sau retrogradare ca TOATE echipele să-și etaleze posibilitățile și să-și joace șansele în condiții de onestitate perfectă în mediul ambiant fotbalistic, în care arbitrii joacă un rol de prim ordin.

Tocmai în aceste condiții arbitrul Vasile Dumitrescu, arbitru cu experiență, a vătămat grav legea sportivității, răpind unei echipe posibilitatea de a încerca să fructifice o situație care i se cuvenea. Ne este indiferent dacă Crișul ar fi înscris sau nu gol de pe urma penaltiului, dar nu ne este indiferent faptul că un arbitru a călcat în picioare onoarea sportivă.

Nicolae SOARE

Neagu șutează la poartă cu toată opoziția lui **Stoicescu II**, dar **Constantinescu** va reține balonul (Rapid — C.S.M.S., 5—1)

Foto : Petre COZIA

ATACUL REPREZINTĂ, TOTUȘI, CEA MAI BUNĂ APĂRARE

Cornel Drăgușin antrenorul Progresului, spunea la cabină, înaintea meciului cu U.T.A.: *„Dacă primim cumva gol nu mai avem ce pierde, renunțăm la apărarea supranumerică și ieșim la atac".*

Așa au și procedat bucureștenii, dar nu imediat după ce *Mîndru* a fost nevoit în min. 19 să scoată mingea pentru prima oară din plasă, ci au făcut-o abia după pauză. Dacă pînă atunci, *Neacșu* a pendulat în fața fundașilor centrali, supraveghîndu-l cu strictețe pe conducătorul de joc al arădenilor, *Axente*, *Matei* a jucat mijlocaș iar extremele au venit mult în urmă, marcînd pe purtătorii tricourilor cu numerele 7 și 11 ale adversarilor. Din min. 46 bancarii cu așezarea clasică 4-2-4 au ieșit la atac și au început să clădească acțiuni din ce în ce mai periculoase. Prin jocul eficace și spectaculos ei au... așternut tăcere în tribune.

Ne punem însă următoarea întrebare: ce s-ar fi întîmplat dacă jucătorii de la Progresul ar fi abordat această tactică ofensivă, jucînd deschis, la atac, chiar din primul minut sau măcar după primirea primului gol, așa cum au făcut-o după pauză? Oare nu ar fi avut mai mulți sorți de izbîndă? E greu, acum după meci, să dai un răspuns precis. Cert este că în partea a doua a întîlnirii, arădenii au fost nevoiți să-și strîngă rîndurile în fața propriului lor careu. Și dacă *Țaralungă*, în două rînduri, și *Mateianu*, o dată, s-ar fi concentrat mai mult, atunci cînd echipa lor era condusă numai cu 1—0, ar fi putut fructifica acele situații, restabilind echilibrul sau chiar luînd conducerea. Dar, acesta este fotbalul; se răzbună pe cel care greșește...

În schimb, în plină dominare a bucureștenilor, la unul din rarele atacuri ale gazdelor din această perioadă, Grama l-a faultat pe Fl. Dumitrescu la limita careului de 16 m. și Șchiopu a majorat scorul la 2—0. Acel moment-cheie — a determinat slăbirea elanului oaspeților, urmată, la 3—0, și de o inerentă cădere psihică a întregii echipe.

O înfrîngere cu 3—0 te obligă să întrebuințezi termenul: LA SCOR. Cu toate acestea, după aspectul jocului și după insistența învinșilor din repriza a doua, ei se pot considera pe bună dreptate nedreptățiți de diferență.

Poate că acum, după insuccesul de la Arad, jucătorii de la Progresul nu vor mai uita că atacul reprezintă — totuși — cea mai bună apărare.

Gheorghe NERTEA

CLASAMENTUL CAMPIONATULUI DE TINERET-REZERVE

1. A.S.A.	25	15	4	6	41—29	34
2. „U" C-va	25	15	3	7	42—28	33
3. Crișul	25	14	4	7	37—20	32
4. Dinamo Bac.	25	14	3	8	65—37	31
5. F.C. Argeș	25	12	7	6	26—24	31
6. Dinamo Buc.	25	14	2	9	40—28	30
7. Rapid	25	12	4	9	35—31	28
8. Steaua	25	11	5	9	63—37	27
9. Petrolul	25	10	7	8	34—29	27
10. „U" Cluj	25	10	5	10	29—36	25
11. U.T.A.	25	10	4	11	34—32	24
12. Farul	25	9	3	13	26—26	21
13. Progresul	25	5	6	14	28—48	16
14. Jiul	25	7	1	17	17—53	15
15. Politehnica	25	6	2	17	24—54	14
16. Vagonul	25	3	6	16	26—55	12

După 5—1 la Cluj

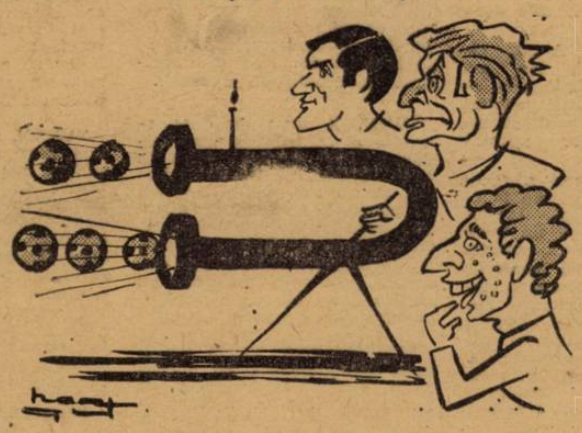

Cîrjan către Uifăleanu și Bungău :

Ăsta e tirul de care avem nevoie !

Și duminică, meciul „giganților" !

Drăgușin și Teașcă

Desene de NEAGU RĂDULESCU